

aksling med påmonterte gummiremer som spinner rundt og «pisker» vannet inn i teppet. Så hadde de på såpe. Såpe kjøpte de i butikken på hjørnet – ingen direkte leverandør til storforbrukere. Såpen ble drysset på rett fra esken, og de brukte mye såpe. Så kjørte de over med piskeren flere ganger. Det ble ikke tatt hensyn til retningen på luven – de kjørte på kryss og tvers. Så ble en jernskyffel benyttet til å skrape mot luven (under

Skyfling.

stadig tilførsel av vann), så møkka-spruten sto. Så var det ny omgang med pisking. De pisket og skyflet til teppet ble rent. Nye tepper ble bare kjørt en gang. Før sentrifugering ble frynsene håndskrubbet og det ble påført kjemikalier som hadde til hensikt å fjerne eventuell overfarge på de hvite mønsterdelene. De var ikke så nøye med hvor kjemikali-

Det er tungt arbeid å få teppet opp i sentrifugen.

Tepper til tørk.

ene landet, bare det hvite ble dekket, og da var det bra! De hadde ingen spesialisert flekkfjerning (detasjering) av for eksempel kaffeflek-ker. Slike flekker kan ikke fjernes ned denne metoden, så de måtte eventuelt bli fjernet et annet sted.

Så ble teppene brettet sammen og

«Høvling» av teppet.

lagt i sentrifugen. Her ble det tatt lite hensyn til ergonomi. Tunge tepper, søkkvåte av vann, ble løftet manuelt opp i sentrifugen. Ble mannen sliten, hentet de bare en ny mann på hjørnet. De så en hel masse forskjellige folk hver dag. Deretter ble teppet brettet ut og hengt opp på en stang 2-3 meter over bakken. 3 mann løftet og kastet teppet over. Hvis det etter sentrifugering var overfarge på frynsene gikk de på med kjemikalier på frynsene. Det tok bare 5-6 timer å tørke teppet i solen. Så ble teppene rullet sammen og lagt til «barbering» dvs. en form for høvling med støvavsug for å kutte toppen av alle tråder som var for lange.

forts. s. 12